

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314209321
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5314209321.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobkyne: Z. C., rod. T., nar. X.X.XXXX, bytom G. D. G., právne zast. JUDr. Ladislav Ščury, advokát, Advokátska kancelária O. XXXX, XXX XX T., proti žalovanému: P. S., nar. XX.X.XXXX, bytom O. G. D. G., o vylúčení z užívania domu v BSM a ochranu osobnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 6C/193/2014-139 zo dňa 17.10.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 6C/193/2014-139 zo dňa 17.10.2017 vylúčil žalovaného z užívania rodinného domu súp. č. XXXX, ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, postavený na parcele KNC č. 9254/1 - zastavané plochy a nádvorja o výmere 105 m², ktorý pozemok je evidovaný na LV č. XXXX, ktoré nehnuteľnosti sa nachádzajú v kat. úz. G. D. G., Obec G. D. G., okres T. a ktorý rodinný dom patrí do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného. Zároveň rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej konkrétnej sume rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným sú už právoplatne rozvedení a dňa 30.4.2014 podala návrh na vyporiadanie BSM voči žalovanému, ktorým sa okrem iného domáhala aj vyporiadania predmetného rodinného domu. Žalovaný vykonával trest odňatia slobody ÚVTOS v Dubnici nad Váhom pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa dopustil voči žalobkyňi a voči ich spoločným dvom maloletým deťom. Najskôr bol vo väzbe, z ktorej bol následne preradený do výkonu trestu odňatia slobody. Dňa 15.10.2014 malo byť vykonané konanie pred Okresným súdom v Trenčíne o podmienčnom prepustení žalovaného. Žalovaný sa najmenej od roku 1995 dopúšťal násilného trestného konania voči jej osobe, ich maloletým deťom a tiež otcovi žalobkyne L. T.. Žalovaný sa protiprávneho konania nedopustil iba raz, už bol vo výkone trestu odňatia slobody, odkiaľ bol podmienčne prepustený 24.12.1998. Opakovane bol uznaný z priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa dopustil 31.12.2002, 17.6.2008, začiatkom roka 2010, v novembri 2010 a 8.3.2011. Žalobkyňa má vážnu obavu z jeho násilného správania, a preto sa domáhala vylúčenia žalovaného z užívania rodinného domu.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, poukázal na to, že aktuálne je bezdomovec, v jeho rodinnom dome bývajú úplne cudzí ľudia. Pokiaľ bol odsúdený, tak bolo to za psychické týranie, nikdy nie za fyzické týranie.

Súd prvej inštancie mal v konaní preukázané, že žalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 3T/127/2011, ktorého skutku sa dopustil tak, že v obci G. D. G., v mieste trvalého bydliska, ako aj novostavbe rodinného domu už minimálne najmenej dva roky do dňa 1.6.2011, kedy bol vzatý do väzby pod vplyvom alkoholu, skoro každý deň týral svoju manželku Z. S., ako aj ich deti D. S. a V. S. tak, že manželke, ako aj deťom, neustále vulgárne nadával, a to či už v domácnosti, ako aj na verejnosti, čo manželka, ako aj deti, pociťovali ako ponižovanie, ďalej v nich vyvolával strach a stres, že pred ich očami rozbíjal zariadenie bytu a hádzal ho smerom na ich, vyhadzoval ich osobné veci ako knihy, oblečenie, spodnú bielizeň, neustálym vydieraním, že nechcel manželku a deti pustiť do domu, kým mu nedajú peniaze alebo cigarety s tým, že ich vyhadzoval z domu, že tam nemajú čo robiť, že je to jeho chalupa, čo bolo naposledy aj 31.5.2011 v čase okolo 15.00 hod., keď sa vrátil domov značne pod vplyvom alkoholu a pýtal peniaze a keď mu manželka povedala, že mu ich nedá, rozbíjal zariadenie bytu, konferenčný stolík hodil spolu s pohármi smerom na manželku a následne išiel za synom, ktorému vulgárne nadával a vyhadzoval ho z domu. Taktiež dcére vulgárne nadával a vyhadzoval ju z domu, strhol záclonu z okna a potom, čo dcéra aj s manželkou utiekla z domu von, P. S. ich dobehol, vytiahol dvere na garáži z pántov a hodil ich smerom na manželku, pričom toto jeho konanie manželka aj deti pociťovali ako psychické týranie a neustále ponižovanie. Potom, čo bol žalovaný z výkonu trestu odňatia slobody prepustený, bol v roku 2017 opätovne právoplatne uznaný za vinného v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 3T/33/2017 pre skutok po právnej stránke kvalifikovaný ako prečin násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že dňa 27.8.2016 v čase okolo 15.00 hod. v meste G. D. G. pri rodinnom dome XXXX po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov vyhrážal sa zabitím tam prítomným osobám, svojej bývalej manželke Z. C., dcére D. S. a F. C., ktorým vulgárne nadával a zo strachu a dôvodnej obavy o svoj život a zdravie, sa Z. C. spoločne so svojou vnučkou skryla do chodby domu pred bývalým manželom P. S., odkiaľ počúvala, ako sa vonku pred domom všetkým vyhráža zabitím slovami, že ich pozabíja, že je to jeho dom. Súd prvej inštancie je viazaný v zmysle ust. § 193 CSP právoplatnými rozhodnutiami súdu v trestnom konaní (tak vo veci 3T/127/2011, ako i 3T/33/2017) pre potreby rozhodnutia v tejto občianskoprávnej veci vychádzal zo skutočností, že žalovaný sa preukázane voči žalobkyni ako svojej bývalej manželke a nielen jej, dopustil skutkov uvedených v obžalobe prokurátora i podľa záveru trestného súdu naplňujúcich skutkové podstaty jednotlivých trestných činov uvedených v obžalobe vrátane skutkovej podstaty najzávažnejšieho zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona. Mal za to, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty zákonného ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorého účelom je ochrana toho, na kom je páchané násilie a konštatoval, že sa javí ako nesprávne, nespravodlivé a v rozpore so zákonom vystaviť žalobkyňu opäť čo i len hrozbe násilia zo strany žalovaného pripustením spoločného užívania spoločného domu, a preto žalobe vylúčenie žalovaného z užívania rodinného domu súp. č. XXXX vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a keďže žalobkyňa bola v konaní úspešná, patrí jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalovaný proti rozsudku, ktorým bol vylúčený z užívania nehnuteľnosti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že s rozsudkom nesúhlasí. Poukázal na to, že bezpodielové spoluvlastníctvo po rozvode ich manželstva vyporiadanie ešte nebolo a prebieha pred Okresným súdom v Čadci pod sp.zn. 7C/69/2014. Vykonan trest odňatia slobody v ÚVTOS v Dubnici nad Váhom na základe trestného konania č. 3T/127/2011. Trest odňatia slobody mu končí 1.2.2016. Dňa 15.10.2014 bola prejednaná jeho žiadosť o podmienené prepustenie, ale jej nebolo vyhovené. Dom, ktorý s bývalou manželkou rozostavali, nemal v tom čase súpisné číslo a Mesto G. D. G. viedlo kolaudačné konanie pod č.j. 1428/2014 a 14.1.2015 vydalo kolaudačné rozhodnutie, ktorým bolo povolené užívanie stavby rodinný dom na parc. KNC 9254/1 v k.ú. G. D. G. a zároveň bolo pridelené súpisné číslo. Výstavbu domu financovali z prostriedkov, ktoré získali z predaja bytu, hypotekárneho úveru a finančných prostriedkov jeho matky. Navrhovateľka od svojej rodiny dostala vlastnícky nevysporiadaný pozemok. Dom dostavali na jar 2008. Na výstavbe ich rodinného domu sa značnou mierou podieľala jeho mama. V roku 2007 požiar zničil časť rodinného domu rodičov navrhovateľky a v dome mali hnutelné veci a zhoreli im obývacia stena, elektrické spotrebiče a iné veci. Manželstvo bolo rozvedené dňom X.X.XXXX a návrh na vyporiadanie BSM bol podaný 30.4.2014, keď navrhovateľka chcela stihnúť trojročnú lehotu stanovenú

pre vyporiadanie BSM, ak by ju nestihla, došlo by k zmene BSM na podielové spoluvlastníctvo. V dome, ktorý v prevažnej miere postavil on za značného príspevku jeho mamí S. S., býva bývalá manželka, jej manžel, ich syn, naše plnoleté deti a moje vnúčatá. Po návrate z výkonu trestu odňatia slobody býva v byte, ktorý na dobu určitú prenajala jeho matka a platí nájom a služby spojené s nájmom bytu. Počas trvania spolužitia mu nadávala aj navrhovateľka a tiež aj ona ho fyzicky napadla. Nevie, akoby mohol ohroziť navrhovateľku, jej manžela a ich syna, našu dospelú dcéru s frajerom, ktorí sa starajú o svoje dve deti a dospelého syna. Dom nestaval pre cudzích ľudí a preto, aby bol bezdomovcom. Počas jeho výkonu trestu odňatia slobody písala do ústavu o tom, že sa bojí o svoje zdravie, čo nepochybne v prevažnej miere prispelo k tomu, že ho nepustili z výkonu trestu podmienene. On nemá trvalý pracovný pomer, nevlastní majetok a nemá stály zdroj príjmu. Navrhol preto rozsudok zmeniť a žalobný návrh zamietnuť.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedla, že skutočnosti, ktoré uvádza žalovaný v odvolaní, nemajú právnu relevanciu a nepredstavujú, resp. nenapĺňajú žiaden odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP. Okresný súd rozhodol správne, keď vylúčil žalovaného z užívania rodinného domu súp. č. XXXX, k.ú. G. D. G.. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, akého správania sa žalovaný voči mne a voči ich deťom dopustil a za to bol aj právoplatne odsúdený, a toto jeho správanie predstavuje reálnu hrozbu a tak aplikácia ust. § 146 ods. 2 OZ je plne dôvodná. Žalovaný sa jej vyhrážal aj počas tohto súdneho sporu, za čo bol aj právoplatne odsúdený rozsudkom 3T/33/2017. Pokiaľ sa žalovaný bráni, že má momentálne zabezpečené bývanie na čas v obmedzený čas v byte, ktorý mu má platiť jeho matka a z toho dôvodu jedinou možnosť bývania vidí v dome, ktorý s ňou postavil, tak poukazuje na to, že táto skutočnosť nenastala a nie je jej vinou. Ak si žalovaný zabezpečil bývanie na časovo obmedzený čas, tak je to výlučne len jeho záležitosť a je to jeho zapríčinením, ak uzatvoril nájomnú zmluvu len na časovo obmedzený čas a nie na dlhšie obdobie. Ďalšiu skutočnosť, že mu toto bývanie uhrádza a platí jeho matka, je rovnako irelevantné, nakoľko žalovaný nie je zdravotne handicapovaný, nemá žiadne zdravotné obmedzenia a z toho dôvodu sa môže plne zamestnať. To by musel chcieť a hľadať si aktívne aj zamestnanie, nielen „lamentovať“ a osočovať ju a ich dcéru. Mal by sa zamyslieť nad tým, z akého dôvodu súd vydal napadnuté rozhodnutie a na základe toho, že mal dostatočným spôsobom preukázanú hrozbu násillia z jeho strany. Navrhla preto rozsudok okresného súdu potvrdiť.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho správnosti.

5. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vylúčenia žalovaného z užívania rodinného domu súp. č. XXXX, ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, postavený na parc. KNC č. 9254/1 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 105 m², ktorý pozemok je evidovaný na LV č. XXXX, ktoré nehnuteľnosti sa nachádzajú v k.ú. G. D. G., obec G. D. G., okres T. a ktorý rodinný dom patrí do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného. Súčasne žiadala, aby súd uložil zákaz žalovanému, aby sa priblížil k žalobkyni na vzdialenosť menšiu 30 m, ktorú súd vylúčil na samostatné konanie. Žalobu odôvodnila protiprávnym a trestnoprávnym správaním žalovaného voči nej a ich spoločným deťom.

6. Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéto násillia vo vzťahu k manželovi alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo v byte stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne z jeho užívania úplne vylúčiť.

7. Účelom úpravy podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia je obmedzenie násillného správania manželov pri nezhodách o právach a povinnostiach, vyplývajúcich z ich bezpodielového spoluvlastníctva, pričom obmedzenie, resp. vylúčenie užívacieho práva prichádza do úvahy len vtedy, ak vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločne domácnosti, dochádza k fyzickému alebo psychickému násilliu, resp. k hrozbe takýmto násillím. Násillie nemusí vykazovať znaky trestného činu, postačí, ak pôjde o priestupok proti občianskemu spolužitiu. Predpokladom pre použitie vyššie uvedenej občianskoprávnej sankcie proti druhému manželovi buď vo forme obmedzenia užívacieho (nie

vlastníckeho) práva k domu či bytu (v bezpodielovom spoluvlastníctve) alebo vo forme úplného vylúčenia z užívacieho (nie vlastníckeho) práva k takejto veci sú:

- a) existencia bezpodielového spoluvlastníckeho vzťahu manželov k domu alebo bytu,
- b) existencia spolužitia obidvoch manželov v dome alebo v byte,
- c) existencia fyzického alebo psychického násilia, eventuálne existencia čo i len hrozby takéhoto násilia,
- d) realizácia násilia (alebo hrozba ním) vo vzťahu k manželovi alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, nachádzajúcim sa v bezpodielovom spoluvlastníctve,
- e) neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia z dôvodov uvedených pod písmenom c) a d).

Neznesiteľnosť spolužitia v dôsledku fyzického alebo psychického násilia musí mať značnú intenzitu, teda musí byť spôsobilé natoľko znížiť kvalitu spolužitia v spoločnej nehnuteľnosti, že toto spolužitie bude možné objektívne považovať za neznesiteľné. Od stupňa fyzického či psychického násilia alebo hrozby takýmto násilím, závisí aj spôsob súdneho rozhodnutia v tom smere, či súd iba obmedzí užívacie právo jedného manžela k tomu alebo k bytu alebo či manžela, páchajúceho fyzické, či psychické násilia z užívania domu alebo bytu úplne vylúči. Právo v takomto prípade chráni slabšiu stranu a aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva. Ide o pomerne veľký zásah do práv spoluvlastníka, avšak ešte väčšmi ako vlastníctvo treba chrániť zdravie a život druhého manžela, ako aj členov rodiny bývajúcich v spoločnom dome či byte. Je medzi manželmi týkajúceho sa domu či bytu z dôvodov uvedených v § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka možno na návrh jedného z nich upraviť aj dočasne, a to vydaním neodkladného opatrenia, čo sa aj v preskúmanom prípade stalo. Okresný súd v Čadci uznesením 6C/193/2014-24 zo dňa 21.11.2014 dočasne uložil zákaz žalovanému vstupovať do predmetného domu, a to až do právoplatného skončenia konania o vylúčenie druhého manžela z užívacieho práva k domu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Toto rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom č.k. 9Co/33/2015-38 zo dňa 22. januára 2015. Okresný súd Čadca uznesením 6C/193/2014-144 zo dňa 17.10.2017 zamietol návrh žalovaného na zrušenie alebo zmenu neodkladného opatrenia Okresného súdu Čadca 6C/193/2014 zo dňa 21.11.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/33/2015 zo dňa 22.januára 2015, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom Žilina sp.zn. 5Co/100/2019-189 zo dňa 3. júna 2019.

8. Násilie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následku poranenia smrti, psychickej škody a pod. Násilie znamená najčastejšie označenie jednorázového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násilia hovorí o akýchkoľvek aktoch vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násilia je bolesť a hrozba bolesti. Násilie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatela násilia nad svojou obeťou. Hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich však aj spoločné črty. Násilím je každá forma ubližovania prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrážovanie, slovné vyhrážky, vulgárne nadávky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedáva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Pojem násilia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násilie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Ide o telesnú aj duševnú ujmu.

9. Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy SR, nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu. Z ust. čl. 19 ods. 2 ústavy vyplýva, že každý má právo na ochranu života pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu. Z ust. čl. 8 ods. 1 dohovoru vyplýva, že každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie vyplývajúce z ústavného práva na súdnu ochranu.

10. Rozhodnutie v zmysle ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka o obmedzení alebo vylúčení jedného z manželov alebo rozvedených manželov, ak ich BSM ešte nebolo vyporiadané z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéhoto násillia, musí mať zákonný podklad a nemôže byť prejavom svojvôle. Pre nariadenie neodkladného opatrenia z tohto dôvodu nemusí byť nárok dokázaný, stačí jeho osvedčenie, no pre rozhodnutie vo veci samej musí byť existencia fyzického alebo psychického násillia v konaní preukázaná.

11. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Významnú úlohu v procese hodnotenia dôkazov zohráva vnútorné presvedčenie súdu, ktoré sa vytvára na základe starostlivého uváženia a vyhodnotenia dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky.

12. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie odvolací súd zistil, že strany sporu sú bývalými manželmi. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 6. apríla 2011 č.k. 10C/138/2010-66, ktoré nadobudlo právoplatnosť X.X.XXXX. Medzi stranami sporu prebieha konanie o vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré doposiaľ nie je skončené. Predmetom konania o vyporiadanie BSM je aj predmetný dom, z užívania ktorého podanou žalobou navrhla žalobkyňa žalovaného vylúčiť.

13. Ako bolo už vyššie spomenuté ohľadne vylúčenia žalovaného z užívania predmetného domu, rozhodol už Okresný súd Čadca uznesením č.k. 66C/193/2014-25 zo dňa 21.11.2014 tak, že nariadil predbežné opatrenie, ktorým dočasne zakázal žalovanému vstupovať do predmetného domu, a to do právoplatného skončenia konania o vylúčenie druhého manžela z užívacieho práva k domu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Toto uznesenie okresného súdu bolo potvrdené odvolacím súdom č.k. 9Co/33/2015-38 zo dňa 22. januára 2015. Žalovaný opätovne v podaní doručenom súdu 30.3.2015 navrhol jeho zrušenie, prípadne zmenu tak, že je oprávnený užívať v predmetnom dome jednu izbu, kuchyňu a spoločné zariadenie s príslušenstvom. Okresný súd Čadca uznesením č.k. 6C/193/2014-44 zo dňa 17.10.2017 návrh žalovaného na zrušenie alebo zmenu neodkladného opatrenia zamietol. Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 3. júna 2019 č.k. 5Co/100/2019-189 bolo uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu žalovaného na zrušenie alebo zmenu neodkladného opatrenia potvrdené.

14. Predmetom konania preto bolo posúdenie, či konanie žalovaného odôvodňuje vylúčiť ho z užívania predmetného domu z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéhoto násillia.

15. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav vo veci a vec aj správne posúdil. K tomuto záveru dospel po vyhodnotení vykonaného dokazovania, na základe ktorého mal preukázané, že žalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde v Čadci pod sp.zn. 3T/127/2011, ďalej bol žalovaný právoplatne uznaný v konaní pred Okresným súdom Čadca 3T/33/2017-126 zo dňa 9.3.2017 za vinného z prečinu násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní štyri mesiace, ktorého výkon mu bol odložený na skúšobnú domu v trvaní jeden rok. Teda po tom, čo bol žalovaný z výkonu trestu odňatia slobody prepustený, bol opätovne právoplatne uznaný za vinného pre skutok, ktorého sa dopustil 27.8.2016 pri rodinnom dome č. XXXX, keď po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov sa vyhrážal zabitím tam prítomným osobám svojej bývalej manželke Z. C., dcére D. S. a F. C. tak, že keď prichádzal k rodinnému domu č. XXXX, začal na všetkých vulgárne kričať a vyhrážal sa im zabitím. Uvedené vzbudilo u všetkých dôvodnú obavu o ich život a zdravie, že uvedené vyhrážky môže aj uskutočniť. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalovaný nezmenil svoje správanie, práve naopak, jeho správanie stále predstavuje reálnu hrozbu fyzického a psychického násillia. Preto aj podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie dôvodne vylúčil žalovaného z užívania rodinného domu súp. č. XXXX v k.ú. G. D. G.. Z uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, a preto ho podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

16. Odvolací súd je toho právneho názoru, že aj keď ide o pomerne veľký zásah do práv spoluvlastníka k rodinnému domu, avšak ešte väčšmi ako vlastníctvo, treba chrániť zdravie a život druhého manžela,

ako aj členov rodiny bývajúcich v tomto dome. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, na ktorú poukazuje žalovaný vo svojom odvolaní, že nemá kde bývať, pretože v tomto smere musel odvolací súd prisvedčiť žalobkyni, že túto situáciu si žalovaný zapríčinil svojím správaním a trestnou činnosťou sám. Preto odvolací súd nemohol prisvedčiť námietkam odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, ktoré odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobkyni ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v plnom rozsahu proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)